

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Klic po vojni.

Vsi narodi želé mirú, vsi ga potrebujejo, da ne bode nastala še večja beda in da se socijalno vprašanje ne bode poostrilo do krize. Vsi narodi — razen jednega, kateri ne more pozabiti svojega poraza na polji pri Vilagos-u in kateri čedalje bolj hrepeni, maščevati se nad tačasnim zmagovalcem. Kakor blisk temno noč, razsvetljujeta madjarske notranje želje in njihove naklepe dve interpelaciji, ki sta bili stavljeni v ogerskem državnem zboru. Helfy od skrajne leve in bivši honvedski general Perczel, oba sta se oglasila v zboru in govorila tako razžaljeno in robato proti sosednji državi, da je moral sam predsednik vmes posegati.

Oba vprašata, ali je vladi znano, da Rusija ob meji nabira svojo vojsko in če jej je znano, ali ne bode zahtevala od Rusije, da precej ustavi svoje oboroževanje ter odmakne od meje svoja vojskna krđela. Oba bi pa tudi rada poizvedela, se li sme Avstrija zanašati na Nemčijo za slučaj vojne z Rusijo. Helfy še nadalje zahteva, da Avstrija proklamuje Bolgarijo kot nezavisno kneževino ter priznava Koburžana knezom.

Perczel in Helfy, reprezentanta onega madjarskega šovinizma, ki je že jedenkrat madjarski narod privedel malone do pogina, kličeta po vojni in bi rajši danes, nego jutri vojno napovedala Rusiji, zanašajoča se, da bode morala vsa avstrijska vojska bojevati se ter da bodeta tudi Nemčija in Italija stali na naši strani. Minister Tisza, to se zna, bode odgovoril pomirljivo in mi bi izrodkom bujne fantazije Perczeljeve ne pripisovali nobene važnosti, ko ne bi vedeli, da je razkril tiste tajne želje, katere goji ves madjarski narod in ko ne bi nas učila zgodovina, da navadno končno narodove strasti premagujejo mirno mišljenje državljkov. Kar sta perorirala Helfy in Perczel v ogerskem državnem zboru, to je program, ki ga nosi v srci vsak Madjar, ne izimši onih, ki ga zdaj še zatajujejo v javnosti.

Ali pa je tudi drugim narodom avstrijskim tako k srcu priraščena želja, spuščati se v negotov in nevaren boj z mogočnim sosedom? Žrtvovati svojo kri in premoženje madjarski osvetljivosti na ljubo? Ali nam je, bodimo si Slovani ali Nemci

kaj mari, sedi-li v Sofiji na razdrapenem kneževem stolu kakšen Koburžan ali kdor koli? In kdo nam je porok, da se res smemo zanašati na pomoč Nemčije in Italije? Morda Bismarck, ki nas je na tla vrgel pri Kraljevem Gradcu? Ali Crispi, v čegar programu je vselej bila, dokler ni postal minister, prva točka: „Italia iredenta“?

Ako se slepi Madjari v svojem hrepenenju po maščevanju, pa morajo imeti odprte oči državniki, ki vodijo avstrijsko državo, da ne bodo provokovali vojne, ki bi nas pahnila v najgrozovitejšo nesrečo. Zato nas ne plašijo ni Perczeli, ni Helfyi. Kajti zanašamo se, da v odločilnem trenutku ne bode slušali le glasu madjarstva, temveč mnenje vseh drugih avstrijskih narodov in to mnenje slove: Mir!

Zgodovinske črtice o slovenčini na srednjih šolah na Slovenskem.

(Spisal „*“.)

(Dalje.)

Dva dni pozneje, dal je Raič ravnateljstvu ta-le odgovor:

„Vsled dopisa, ki ga je slavno ravnateljstvo v 24. dan julija 1860, št. 173 ponižno podpisanemu poslalo, je on (podpisani) pripravljen, v javnih časnih razpravljenih reči pred merodajnim sodiščem zagovarjati.

Kar se tiče zahtevanja, da se ne skuša tirjati ustanovitvenja načel itd., je ponižno podpisani nemerodajnega mnenja, da je po svojem časnikarskem delovanju podpiral in izvrševal v ministerijalnem odloku v 8. dan avgusta 1859, št. 150 državljanskega zakonika objavljene in za vse narode v Avstriji veljavne ukrepe naše presvitljene vlade, kakor jo to dolžnost vsacega pravega rodoljuba v mnogojezičnej Avstriji. Pri jasnem predpisu postav pa se tudi ne more govoriti „o poskušanju“, nego samo ob izvršitvi Najvišjega naloga, kateri je v besedah cesarskega Velikanstva pri stvarjenju državnega zbora „enake dolžnosti, tedaj tudi enaka prava za moje narode“ na novo potrdil.

Kako bi tedaj podpisani mogel „svoje“ narodne interese zagovarjati, se ne more lahko umeti, ker vender napominana postava za vse narode v

Avstriji, tedaj tudi za 18 milijonov slovanskih enake potrebe čutečih sobratov po Najvišjem zakonodajalcu potrjena velja, katera vender nobenega ne more razbuniti ali ujeziti, dokler se v pravno atmosfero druge narodnosti ne ulomi.

Ko bi pa nekateri častitih gimnazijalnih učiteljev postavnim zahtevam ne mogli ali ne hoteli zedostiti, naj ta nedostatek sami zagovarjajo, kakor morejo in znajo: postava, koju uvajati v dejansko življenje je dolžnost vsacega domoljuba, prištevaj se tej ali oni narodnosti, postava, narodnim potrebam ustrezajoča, temu ni kriva.

Slavno ravnateljstvo utegnulo je tedaj po onem zahtevanju njemu določen delokrog prestopiti, in to tem bolje, ker nad izpolnjevanjem postav v javnem interesu že kompetentne oblasti strogo čuvajo in kakov plus v tem obziru šolskim oblastim ne nalagajo. Mejsobno sovraštvo mej raznimi narodnostmi v Avstriji bi bilo samo takrat mogoče, ko bi komu na um prišlo, proti jasnim postavnim predpisom ravnati.

To so uzroki, zakaj se podpisani ne čuti navezanega na ono „zahtevanje“, in si bo kakor poprej takó tudi slej javno razglašeno postavu kot jedino voditeljico izvolil svojemu dejanju; tudi se bo oziral na disciplinarne predpise.

Ta ponižen odgovor naj slavno ravnateljstvo dotičnim aktom priloži blagovolí.

Ministerstvo za uk in bogočastje je poslalo po namestništvu 21. prosinca leta 1860 gimnazijskemu ravnateljstvu v Mariboru učno osnovo, kako bi se pouk v nemškem in slovenskem jeziku na onej gimnaziji uredil takó, da bi zagotovil zaželjeni uspeh. Zahtevalo se je, naj učitelji odkritosrčno izreko svoje mnenje.

Božidar Raič in drugovi so izjavili v svojem mnenju, da se naj razširi nauk v slovenščini na vse učence ko za povedani predmet, in da se morajo nekateri predmeti tudi v slovenskem jeziku učiti, na pr. vešstvo, zgodovina, naravopisje itd. Sploh izrekle so se misli, ki je mora pameten slovensk pedagog gojiti. Na to odkritosrčno besedo dobil je Raič ta-le odgovor:

Častiti gospod!

Visoko c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje je rešivši ravnateljstvo poročilo od 14. aprila t. l.

LISTEK.

S ceste.

Nedavno šetal sem v mraku po Dunajski cesti ter premišljal, kako se baš sedaj v zimskem času razločujejo hišni posestniki. Tu stopiš na trotoar, čisto otrebljen in pometen, v plesnih črevljkah lahko stopaš po njem, takoj malo korakov naprej pa vse polno ledu in snega, snežene kepe napravile so razne jarke in otlina in vesel bodi, ako si srečno prestal vse te grozne ovire javnemu prometu, ne da bi bil pri tem po vsej svojej dolgosti pomeril mater zemljo, premišljavaš o tem neprijetnem položaji, je li brezozirnost in brezbržnost dotičnega hišnega gospodarja večja, ali pa mestnega magistrata prizanesljivost, ki vse take hišne posestnike ravno tako lepo pri miru pušča, kakor vse one, ki ne zменеč se za magistratove ukaze, v javne prostore, v gostilne in kavarne vlačijo razne pse, majhne in velike, lepe in grde, vsekdar pa drugim gostom jako neprijetne in nadležne.

V takih mislih in v gosto meglo Ljubljansko utopljen, korakal sem dalje, kar zazré moje oko

pred seboj v meglenih obrisih čudno podobo, ki je po svoji vnanosti kazala, da spada mej ono vedno bolj širečo se svojat, katere posamični člani se navadno zaznamujejo z imenom „baraba“, katera podoba pa je vrhu tega po svojih negotovih, tavajočih korakih vsacemu oznanjevala, da ima kljubu raznim nakladam in prikladam alkohol in pa pátok, ki se toči v raznih beznicah, še vedno mnogo gorečih častilcev.

Gledajoč v labilnem ravnovesju naprej premikajočega se barabo, čul sem, kako je v jedno mer poudarjal: „Kaj denar? Da imam le jesti in piti!“ To je bil menda barabsk program, izraz skrajne zadovoljnosti, ki ne pozna razkošnostij sveta, katere obzorje ne sega čez „šilo kratkega“ in pa čez obligatni „čik“, katera, na najnižji stopinji stoječ, ne pozna skrbij in se niti osepnice ne boji, dobro vedoč, da se je ne primejo.

Pustivši za seboj prežalostno to prikazen, ki se pojavlja kot jako neprijetna in malo okusna stafaža na naših javnih prostorih, stopal sem dalje in kmalu dohitel prijatelja, s katerim sva jo brzo krenila v politike razvoženi tir. Govorila sva o tripealijanci in o „veliki uslugi“, ki sta jo Bismarck

in Crispi napravila Evropi, ne da bi jo slednja doslej še čutila, ugibala sva, je li pot iz Berolina v Peterburg res krajši, nego li z Dunaja, ali pa narobe; je li Bolgarska vredna kakega pruskega grenadirja kostij ter naposled začela razmišljati in razpravljati princa Koburškega osodo, prav tako, kakor se včasih dogaja n. pr. v krčmi Auerjevi, kadar imajo nekateri „dobro poučeni“ politiki svoj „privatissimum.“

Kar se tiče Koburžana, milovala sva ga oba. S kakimi bujnimi nadami in s kako lepimi novci ubral je bil pot mej noge, ko se je bil odpravil proti jugu, da zasede majajoči se prestol bolgarski! In Sedaj? Sedaj nema je zaslombe in celo „Fremdenblatt“ ponatisnil je pred par dnevi brez vsake opomnje iz družega časopisa članek, v katerem se pravi „Fürst Ferdinand dürfte im Laufe dieses Monats todt oder lebendig nach Ebenthal zurückkehren“. Besede „todt oder lebendig“ napravile so me toli melanholičnega, da sem se poslovil od prijatelja ter stopil v kavarno iskati razvedrila.

Sreča bila mi je mila, razvedrila bilo je dovolj, kajti jedva dobil sem priljubljeno mi „Tages-

po odloku od 10. junija t. l., štev. 7052, za uravnanje nemškega in slovenskega pouka na ces. kr. gimnaziji v Mariboru ukrenilo to, kar se bo v jedni prvih konferenc začetkom leta 1860/61 naznanilo, in kar bodo morali vsi učitelji izvrševati z ono vestnostjo, s katero se morajo vsa postavna določila višjih oblastij izvrševati.

V dodatku tega ukrepa visokega ministerstva pripravljene po visokem namestniškem odloku v 29. dan julija, štev. 11406, se tudi na Vašo izjavo priloženo ravnateljskemu poročilu prav jasno odgovori. Napominani odlok ukazuje ravnateljstvu, Vam ta odgovor doslovno objaviti.

Iz zadržaja poročilskih prilog, v katerih učitelji, Majciger, posebej pa suplent Raič in Lipež svoje mnenje o veljavi nemškega in slov jezika na Mariborski gimnaziji razpravljata, se z obžalovanjem razvidi, da se imenovani gospodje jako motijo o zmislu in veljavi visokega ukrepa v 8. dan avgusta preteklega leta, v katerem se nič ne nahaja, iz česar bi se moglo sklepati, da vlada v Najvišjem ročnem pismu v 9. dan decembra 1854 (ministerska naredba v 16. dan decembra; drž. zakonik št. 318) razglašeni načel ne zmatra več pravimi in tedaj merodajnimi za gimnazije, ki so od nje odvisne. V svoji pretirani naudušenosti, pa so rabili tudi izraze, ki že sami na sebi neso umestni, tem manj pa še v spomenici, v katerej bi oni na zahtevanje vladino svoje mnenje naj povedali, kakó bi se dali načelno že ustanovljeni učni načrti izvrševati. Tem gospodom se tedaj naj pove, da resno premišlujejo, da pospeševanje temeljite omike mej Slovenci neizogibno zahteva, da se jim odpró zakladi svetovnega slovestva; kot svetovno slovestvo pa se mora v nemških zaveznih deželah (Bundesländer) v Avstriji iz jasnih razlogov samo nemško zmatrati; to slovestvo pa se mora tudi v popolnej meri odpreti. Iz tega je razvidno, da bi tisti učitelj jako škodoval, kateri bi mladini, po omiki hrepeneči, te zaklade prikrival in gibljivo mladino uprav v onej dobi na zapeljiva pota narodne enostranosti porival, ko jo je treba zmernosti učiti, in na resnobno učenje navajati.

Brezpogojno se morajo te razmere rasnobno upoštevati, in če bi vlada ne mogla verjeti, da bi dotičen učitelj bil zmožen za svoj težaven in odgovoren posel.

Tako se je tem gospodom meseca avgusta odgovorilo. (Dalje prih.)

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(XIII. seja dne 13. januarja leta 1888.) (Dalje.)

V generalni debati se oglašil poslanec Pfeifer ter proti zakonu naveda razne pomisleke, vzlasti kako drago bo izvrševanje vsega, kar zakon zahteva in da bo kompliciran aparat, ki bo imel zastopati zdravstveni okraj. In ta aparat bo le v to, da se bo okrajnim glavarstvom odvezelo veliko breme z ramen. Saj to se mnogokrat godi. Krško okrajno glavarstvo je na priliko, ko je bila na vojaškem strelišči v neki vihar ni noči brzoglavna žica pretrgana občinskemu predstavništvu zažugalo, da bo na občinske stroške stražnike postavilo, ako se ne bo policija bolje izvrševala. In vendar se ni vedelo, ni li vihar pretrgal žice. Koncem bomo še do tega prišli, da bo občina na povelje glavarstva morala stražiti kanone

post v roke, že sem bil primoran smejati se. V tem listu nekdo prav resno priporoča vsem, ki imajo razburjene živce, kot najprimerneje zimske bivališče Aflenz. Ondu bodo „in ländlicher Abgeschiedenheit“ v kratkem ozdraveli ter kot ozdravljeni „Winterfrischler“ širili tega kraja slavo križem svet. „Kje pa tiči divni ta Aflenz?“ vprašali bodo nekateri čitatelji. No, Aflenz, je mala vasica na nemškem Štirskem, odlikujoč se s tem, da se ondú že nahajajo ljudje, ki so nekoliko popolneje ustvarjeni, ker imajo tudi šesti čut, ki jim pa navadno pod vratom visi, ako ga ne nosijo čez ramo. V taki družbi pomirijo se še tako razdraženi živci, ozdravljenje je neizogibno, ker jako ugodno upliva tudi „ländliche Abgeschiedenheit“, katero si vsakdo lahko predstavlja, kdor je že kdaj bil zameten v kakem gorskem zakotju.

Kakor Aflencani z mrazom, tako vabijo prebivalci v Meranu goste z nenavadno toploto, ki je te dni dosegla baje + 31° R. „N. fr. Presse“ se vest neverjetna zdi, češ, da so se morda ljubi Meranci zmotili in toploto merili le po Celziji. Jaz sem tudi istih mislij, zato je v Meran še ne grem, rajši pojdem na Gorenje Štajersko, od koder Vam pišem v prihodnjem listu.

in vojake, da jih kdo ne ukrade (občna veselost). In tako bo tudi z zdravstvenim zastopom in okrajnim glavarstvom. Vse mogoče in nemogoče se mu bo navadilo — mrtvaški vozovi, in bog zna, kaj še. S tem pa tudi občina ne bo razbremenjena, ampak dva aparata bota delovala in vrhu tega okrajno glavarstvo. Tam pa velja včas — saj smo to že pri raznih kontumacijah čuli:

Če bolezní ni
Se pa naredi

(Veselost!) Sedaj ko občina sama opravlja zdravstvene posle se c. kr. oblast vendar ne upa ji preveč nalagati. A potem bo drugače. Glavne mestne občine: Ljubljana, Gradec, Celovec itd. imajo svoje mestne zdravnike, ki svoj posel izvršujejo navadno brez zdravstvenega odbora. Ko bi dotičnim zdravnikom pridejan bil odbor, ali bi se potem po krčmah manj ponarejenega židovskega vina popilo? (Viharna veselost!) V Pešti in na Dunaji imajo najvišji zdravstveni svet, in vendar se tam največ pokvarjene jedi in pijače zaužije. Jaz mislim torej, da naj se dela brez zdravstvenega odbora. Sicer pa le želim, da bi se nade, ki se stavljajo v današnji zakon izpolnile v prid naših občin in v tolažbo trpečega človeštva. (Dobro.)

Poslanec dr. Bleiweis-Trsteniški omenja da, čeravno bi moral v zdravstvenem interesu naših deželanov le želeči, da bi se ustanovilo še več zdravstvenih okrožij, kakor se jih namerava po tej postavi, vendar misli in upa, da se bodo že po tem načinu sčasoma zboljšale zdravstvene razmere naše dežele. Mi bomo dobile promovirane zdravnike, in to je velik korak naprej. Govornik se ozira na razmere na Moravskem, Koroškem in Tirolskem, kjer imajo že takšne zakone, tudi država sama mora imeti eminenten interes ob takem zakonu. Žalibog, da tu velja princip, zahtevati kolikor moč včas tudi preveč od občin in dežel, in zaradi tega se včas najboljša namera, diskredituje. Mi vidimo kako varčno, skoro nedostojno postopa c. kr. deželna vlada, da še pri vseh glavarstvih nema plačanih c. kr. okrajnih zdravnikov, nego adjutirane ali celo neadjutirane sanitetne asistente, ki morajo torej brez plačno opravljati svoj posel. Tu nam pač vlada ne sme biti uzor in če bi ravnali po njenem receptu potem se morda zakon takoj vsprejme brez ugovora. Govornik potem razvija svoje misli o lepem delokrogu zdravstvenega sveta in priporoča koncem toplo sprejem predloženega zakona, vrh tega pa stavi resolucijo do vlade:

„Deželni zbor pričakuje, da bode visoka c. kr. vlada z oziroma na stroške, katere si je naložil dežela z uravnavo zdravstvene službe, skrbela v istomeri za javno zdravstvo zlasti pomnožila v državni službi na Kranjskem, stoječe zdravstveno osebje in nastavila pri vsakem c. kr. okrajnem glavarstvu vsaj jednega pla. anega zdravnika.“ (Dobro, dobro na levi.)

Poslanec bar. Schwegel na široko razvija zgodovinsko stran načrta zakona. Že leta 1881. predložil se je bil Gaustrov načrt, v katerem so bili stroški proračunjeni na 25.000 gld., a ti stroški zdeli so se dež. zboru tako veliki, da se v načrtu ni dalje razpravljalo. Leta 1873. predložila je vlada nov načrt, kateri je nameraval, da bi prišel na 6 do 7000 prebivalcev — jeden zdravnik, na 2000 prebivalcev jedna babica. Stroški so se takrat proračunili na 55.600 gld., akovavno se niso uračunali pavšali ter plače zdravnikov določile samo na 400 gld. Tudi na pokojnino se takrat ni mislilo. Današnji vladni načrt ima namen, da se naše sanitarne razmere v posameznih deželah kolikor mogoče enakomerno uredi in da se občutljivi potrebi v naši deželi pomore. Na korist avtonomiji načrt ni, kajti občinam nalaga samo dolžnosti, vladi oziroma državi pa pravico. Govornik je s tem zadovoljen, da zdravstvene službe nadzoruje država, ne pa občine.

Najpoglavitejša je finančijelna stran načrta. V poročilu navedeni stroški letnih 32.000 gld. so gotovo prenizki, 36 zdravnikov ne bode zadostovalo, treba jih bode 45, leta 1873. računalo se je celo na 75 zdravnikov. Stroški tedaj ne bodo manjši, kakor so se proračunili po prejšnjem načrtu. Pokojnine stale bodo mnogo, doneski v dotični zaklad so neznatni in treba bode mnogo doplačevati. Zato bode glasoval proti stalnemu nameščenju zdravnikov in proti pokojninam. Sila važna bode službena instrukcija, katero bode izdala vlada dogovorno z deželnim odborom in katera se bode predložila dež. zboru. Koncem pravi, da bo glasoval za prehod v specialno debato.

Deželni predsednik baron Winkler se veseli, da ta zakon ni našel principijalnih nasprotnikov. Pomisleki, ki so se pa javljali od dveh stranij neso taki, da bi se ne mogli ovreči. Trditev, da bi se potem preveč nakladalo zdravstvenim svetom nema podlage; delokrog je tem zastopom tesno odmerjen, in isto tako je odmerjen delokrog okrajnim glavarstvom. Baron Schwegel je sicer z velikim naporom izjavil, da je za postavu, a potem je z mno gobrojnimi besedami dejal, da je postava vendar še tako slaba, da bi ne bilo dobro vsprejeti jo, posebno, ker je tudi drugod neso vsprejeti. Končno hoče vendar glasovati za specialno debato. Iz vsega tega se vidi, da nasprotje ni hudo, menda le bolj akademsko. Na to nadrobno zavrača trditve barona Schwegela in konča s prošnjo, vsprejeti zakon v prid bolnemu trpečemu človeštvu.

Vladni svetovalec dr. Keesbacher našteva nekoliko statističnih podatkov, ter kaže, da na Av-

strijskem pride na 10□ kilometrov jeden zdravnik, na Kranjskem pa na 113□ kilometrov. Le v Dalmaciji in v Bukovini je slabše, tam pride na 114 oziroma 137□ kilometrov jeden zdravnik. Na Kranjskem ranocelniki izmirajo, diplomovani zdravniki pa se ne naseljujejo, ker ni stalne materialne podpore. Ta zakon bo dobro uplival in če se primerjajo žrtve z dobičkom na življenji in ljudeh, potem bo bilanca gotovo ugodna. Govornik konča z besedami prestolonaslednika o priliki otvorjenja zdravstvenega kongresa na Dunaji: „da je človek največji kapital“.

Baron Schwegel hitro odgovarja deželnemu predsedniku, kateremu so se menda njegove besede nekako temne in nerazumljive zdele — da bode koncem vendar še v stenografičnem zapisniku našel priliko se o njih poučiti. In to berilo mu priporoča.

Po kratki opomnji barona Winklerja dobi besedo poročevalec dr. Vošnjak. On zavrača ugovore posl. Pfeiferja in Schwegla ter dokazuje, da je po zakonu dovolj varovana občinska in deželna avtonomija, a tudi stroški ne bode znatno preseicali sedanjih, ki se plačujejo iz okrajnih blagajnic za zdravstvene potrebe, zbornica sklene potem soglasno preiti v specialno debato. (Dalje prih.)

Gunduličeva slavnost na Dunaji.

(Konec.)

Slavnostni komers.

Tridnevna slavnost končala se je dne 11. januarja slavnostnim komersom v elegantnej dvorani „zum Kaiserhof“. Navzoča bila so vsa slovanska akademična društva razen srbske „Zore“, zastopana bila je i „Romania Juna“. Izmed drugih mnogobrojnih gostov naj se omenja le predsednik slovenskega pevskega društva dr. Bouchal, nadalje dr. Lenoč, urednik „Věstnika“ Vaclav Cinert, narodna zastopnika hrvaška dr. Amruš in dr. Frank z so-progo, slavnostni kipar Rendić, polkovni zdravnik dr. Lenardić, dr. Bartolić, dr. Kozić, virtuoza Budmani i Žert; izmed Slovencev bili so navzoči podpredsednik slov. pevskega društva g. Radoslav Pukl, zastopnik Tržaške čitalnice g. Mankoč, železniški uradnik g. Prevec i. dr.

Ob poludevetih otvori g. Andielko Brunšmid slavnostni komers napitnico na presvetlega cesarja, na kar se je vsa dvorana „slava“-in „živio“-klici odzvala. Druga napitnica bila je protektorju Ivanu grofu Draškoviću in njegovemu bratu.

Predsedništvo komersa prevzame sedaj gosp. drd. Biankini; ko odsvirajo tamburaši „Naprej“, koji se je stoje poslušal, povzame ta ta besedo, riše v krasnem govoru razmere na Hrvatskem pred 300 leti, preide na zasluge Gunduličeve ter konča „slava“-klicem Gunduliču in napitnico na prošlost hrvaško.

Na to udarijo vrli tamburaši pod vodstvom g. drda. Dobroslava Brlića potpourri iz opere „Zrinjski“. V teku večera svirali so še komade: „Hej Slovani“, „Još Hrvatska“, „Kolo“, „Hej Banovci“ in „Dunavski vali“, a na vsaki točki želi so obilno pohvalo na njihovi izvrstni igri.

Pričele so se brzoglavke čitati. Došlo jih je krog 500 iz Evrope, Azije, Afrike in Amerike. Ne-koje znamenitejše priobčimo na svojem prostoru. Največjim navdušenjem sprejele so se one grofa Draškovića, škofa Strossmayerja, slovanskega blagotvorniteljnega občestva v Petrogradu in ona bolgarskih emigrantov, podpisana od Grueva in Bendereva.

Ko se preneha za nekoliko časa čitanje povzame v imenu slovanskega pevskega društva dr. Lenoč besedo in naglašja, da bode le tedaj bodočnost naša, ako vsikdar čislamo one idejale, koje je gojil Gundulič.

Na to napija g. Kamilo Zajčić plemenitej rodbini Draškovičevej. Z velikim navdušenjem sprejela se je ta zdravica, in sklenilo se je, poslati njegovi prevzvišenosti grofu Ivanu Draškoviću sledečo brzoglavko: „Kod današnjega svečanoga i uglednimi gostovi počesčenoga komersa pozdravljena je Vaša plemenita i dična porodica s Vama na čelu joj, te je ta zdravica jednodušno i oduševljeno primljena sa dugotrajnimi „Živili“.

V imenu „Slovenije“ govoril je nje predsednik g. Janko Bleiweis-Trsteniški, omenjal visokokulturno stanje Slovanov pred skoro 300 leti ter napil spominu Gunduličevem in „Zvonimiru“. Govor bil je velikim navdušenjem vsprejet.

Napil je sedaj drd. Biankini slavnemu kiparju Rendiću, g. Brunšmid narodnima zastopnikoma dr. Amrušu in dr. Franku, a g. dr. Rihterić navzočim gospem.

Govoril je še v imenu „akad. spolka g. Šuster, a v imenu „Tatrana“ g. dr. Kuchta, koji je izvršil svoj govor napitnicij boljše budočnosti slovanski.

Dalje v prilogi.

Izmej Bulgarov povzel je besedo g. Gerginov ter poudarjal, da Gundulić ni le pesnik tega ali onega naroda, nego on je v obče slovanski pesnik.

Hrvat g. drd. Deželić spominja se v svoji napitnici pesnika Ivana Mazuranića, koji je popolnil izgubljena dva speva „Osmana“.

Zadnji govoril je še Rus g. Dzerowicz ter napil slovanski svobodi.

Ker je bila polnoč že davno minola, zaključil se sedaj svečani komers in prične se pod predsedništvom g. drda. Rihtarića zabavni del.

Pele so se hrvaške in slovenske pesni, govoril je še dr. Kozić, dr. Lenardić, Slovenec drd. Gregorić, napilo se je podpredsedniku slovan. pevskega društva Radislavu Puklu in zastopniku Tržaške čitalnice g. Mankoču, — zabava bila je jako živahna in še le krog druge ure po polunoči razšla se je družba.

Sijajna slavnost je bila končana.

Bila je velikanski pojav kulturne skupnosti in vzajemnosti vseh Slovanov, in ponosni smemo biti na njo.

Brzjavke.

Došlo je 438 brzjavk, mej njimi 2 iz Amerike, 2 iz Afrike, jedna iz Toule v Sibiriji, jedna iz Tiflisa v Kavkazu od ondu živečih Hrvatov, nadalje iz Petrograda, Moskve, Carigrada in Bremena itd.

Brzjavka pokrovitelja glasi se: „Jako mi je žao, da radi velicij zapreka nemogu osobno prisustvovati toj velikoj hrvatskoj slavi. U duhu sam zato danas s Vama očekujući, da će uspomena hrvatskoga pjesnika Gundulića pobuditi hrvatsku mladež, da ustrajno radi na prosvjetnom polju in da se čestito pripravi na buduću rad u svojoj domovini. U to ime pozdravljam tuđe skupljene Hrvate i ponosim se, da sam protectorom te velike slave.“

Ivan grof Drašković

Sledeći došel je iz Djakovega: „Prisustvujem u duhu svetčanosti neumrloga Gundulića. Bog blagoslovio čestitu našu mladež, koja umije častiti uspomenu velikoga Hrvata Zvonimira na čast svomu rodu i imenu.“

Strossmayer, biskup.

Poslali so nadalje brzjavke Smičiklas, Rački, dr. Vitezić, Grof Gjuro Jellačić, mnogo narodnih zastopnikov, dijaki, akademiki, bogoslovci, meščani, kupci, veliko število narodnih dam, hrvatski kmetje i. t. d. Iz Hercegovine došli sta celo dve brzjavki ondošnjih hrvatskih muhamedancev, Dubrovnik odposlal jih je osmere.

Iz Petrograda došli sta sledeći dve brzjavki:

„Po slučaju 300letnjago jubileja dubrovničkago poeta Gundulića velaja dostojna ravno dorogago dlja Srbov i Horvatov, slavjanskoje občestvo izbralo v počestnije členi dvuh slavnih predstavitelej viših vyrazitelej srbskago i hrvatskago narodnago duha i lučših jego stremljenij jego vysočestvo knjaza črnogorskago, Nikolaja, i episcopa Strossmayera, i svješčaja obetom, slavjanskoje občestvo htjajet dolgom vyrazit občestvu Zvonimir svoje iskrennoje poželanije družeskago sožitja, soglasnago dejstvija dvuh bratskih narodov na obščej njivje slavjanskago sojedinenija! Eto prinjetstvije blagovolite predati po telegrafu v Belgrad i Zagreb. Blagotvoriteljnoje občestvo v Petrogradu.“

Druge je bolgarskih emigrantov ter se glasi: „Bolgary verujuščie v svetloe buduščee slavjanstva predskazannoe slavnym Gundulićem pozdravljajut ot dušy milyh hrvatskih bratjev iskrenno poniknutyh slavjanskoj ideji s trehstoletnym jubileom velikago slavjanskago poeta Gundulića. Ot imeni tovariščeij Grujev, Benderev.“

Iz Slovenskega brzjavili so: Bralno društvo Žužemberk; Višnjagora: Bilježnik Plantan, kooperator Hrvat; Delavsko podporno društvo v Trstu; Tržaški „Sokol“: Slovanska čitalnica v Trstu; Dolensko pevsko društvo; Ormoška „Sloga“; Čitalnica Mozirska; Čitalnica Metliška; Klub slovenskih biciklistov; Pevsko društvo „Slavec“; Ivan Hribar, dr. Ivan Tavčar, drd. Danilo Majaron, dr. Valentin Krišper; Kranj: Vilfan, Pleiweiss, Pirc, Kušar; Gradec: Triglav; Slovenski gradec: dr. Hrašovec; Gorica: Podgornik in prijatelji; Društvo „Edinost“ v Ajdovščini.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. januarja.

Ko se zopet snide državni zbor, bodo nemški konservativci predlagali, da se uvedo konfesionalne šole. Tako se je izjavil knez Aloj. Liechtenstein proti svojim volilem v Kainsdorfu. Njegova stranka nadeja se, rekel je, da jo bodo v tej zadevi

podpirali tudi drugi levičarji. Slovani se najbrž ne bodo dosti upirali temu predlogu, če le nemški konservativci odločno zagotové, da so je pripravljeni podpirati v narodnih vprašanjih.

Dunajski magistrat je sklenil mestnemu zboru nasvetovati, da se profesorji mestnih srednjih šol, ki so državni ali deželni poslanci, denejo v pokoj ter se drugi nastavijo. Pri nastavljenji novih učnih močij se bode pa vselej stavljal pogoj, da dotičnik ne sme nikdar kandidovati za državni ali deželni zbor, ker sicer zgubi službo.

Ogerska vlada se se sedaj pogaja z Rotšildom, da bi spečal več ogerske rente. Vlada bi rada, da bi Rotšild kar prevzel rento in jej denar izplačal. Rotšild pa tega neče, ampak je le pripravljen prevzeti spečavanje rente. Seveda žid se boji kaj lastnega denarja v tem kritičnem času utakniti v ogerske papirje.

Vnanje države.

Večkrat so nemški listi že pisali, da bode vodje ruskega finančnega ministerstva tajni sovetnik Višnjegradskij, ki Nemcem ni po volji, v kratkem odstopil. Zlasti so se tega nadejali sedaj, ko so se odnošaji mej Nemčijo in Rusijo vsaj nekoliko zboljšali. Sedaj se je pa pokazalo, da so bile njihove nade prazne. Kakor se poroča iz Peterburga, imenovan je sedaj Višnjegradskij definitivno finančnim ministrom, kar pač dokazuje, da je car zadovoljen z njegovo finančno politiko. Nadalje se poroča, da je minister notranjih zadev grof Tolstoj dobil Vladimirjev red I. vrste, prokurator sinoda Pobedonoscev pa Aleksandra Nevskega red v briljantih, oba z diplomami v jako laskovih izrazih. Minister državnih posestev Ostrovskij in minister grof Voroncov. Daškov sta tudi dobila Aleksandra Nevskega red v briljantih. Pravi tajni sovetnik Solskij pa Vladimirjev red I. vrste. Ta odklovanja dokazujejo, da je car zadovoljen s konservativnimi načeli, katera zastopajo ti državniki. Veliki knez Aleksej je imenovan admiralom.

Danes se snide pruski deželni zbor. V tem zasedanju se ne bode imel baviti s posebno važnimi stvarmi. Vlada mu bode baje predlagala podaljšanje legislativne dobe in pa predloge, da se zgradi nekaj novih železnic. O prvi zadevi utegne se uneti jako burna debata, kajti opozicija se bode upirala podaljšanju legislativne dobe, kar bi le vladi koristilo.

Kakor znano, so se Italijani jako zanašali na pomoč kralja Melinika. Sedaj se pa kaže, da so se varali, kajti kralj Melinik ni sklenil zveze z Italijani, ampak je iztirjal vse Evropece iz svoje dežele.

Dopisi.

S Ptujja dne 11. januarja [Izv. dopis.] Kot kronistom poročati nam je sledeče: Pretekli teden vršile so se volitve v naš sedaj „avtonomen“ ali kakor pa Ptujski purgarji zovejo „avtomatičen“ mestni zastop. Čudom smo se čudili, kaj je pri sedanjih vladi vse mogoče. Mesto, ki ne šteje še 3000 ljudi, zadobi avtonomno pravico, akopram je veliko večjih mest, posebno na Češkem, ki niso deležna takih dobrot. Naj vam tukaj naštejemo samo nekoliko takih krajev in sicer krajev, kjer vlada razvita obrtnija, kjer je doma bogastvo, tako da lahko prebole tako potratu — a pri nas ni nobene obrtnije, nobene tovarne in tudi bogastva ne. Takova mesta brez avtonomne pravice na Češkem so: Plzenj 38.000 prebivalcev, Liberec 28.000 preb.; Budejevice 23.000 preb., Hebr (Epi) 17.000 preb., Toplice 15.000 preb., Kutna gora 13.000 preb., Příbram 11.000 preb., ter še mnogo drugih s prebivalci nad 10.000.

To sem navel le zato, da se jemlje v poštev, kako smešna je ta cela „avtonomija“

Pri tej volitvi so se Ptujski „Talmi-Nemci“ do dobrega razgreli. Ker se niso Slovenci volitve udeležili, akopram bi to vsakako dobro bilo, ravnsali so se Ptujski „avtomatje“ mej saboj. Propal je v tej borbi dosedanj predstnik okrajnega zastopa, kršeni žid Pisk, katerega Ptujski Talmi-Nemci ne marajo, a vkljub temu ga usiljujejo Slovencem. Propali so še trije drugi „Erbgesessene“. Agitacija bila je strastna. Vsaki volilni razred bil je rezcepljen v več strank. V tretjem imel je stranko mladi O., in jo je naprjal več dnij po oštarijah. Pokupil je za dan volitve vse fijakarje in volilce skupaj zvozil, tako da nastprotna stranka ni imela sank, in je tako zares zlezal v mestni zastop. V II. redu dali so ji večer pred volitvijo „Deutschen Handschlag“, da se držijo programa, ali ko je prišla volitev, propal je ukljub temu „Pisk“. „Deutsche Treue!“

Moram tukaj omeniti, da Ptujčanje proti Pisku jako nevhvaležno ravnaajo. On in „Hinterić“ sta v zadnjih letih za nje največ delala, za zdaj sta popolnem propala.

V I. razredu klečeplazila je nekova stranka pred Slovenci pismeno in osobno. Slovenci, niso imeli povoda ji iti na pomoč ter so ostali doma, akopram štejejo v tem razredu 36 glasov.

Omenim še naj, da je tudi duhoviti vodja deške šole kandidoval, a splezal je le do namestnika v I. razredu.

Propala stranka se močno togoti in snuje „Communalverein“ kojega hočejo voditi Pisk, Fürst Pepo, Kaspar in Bim-bim“.

Domače stvari.

— (Škof Strossmayer) bode dne 19. marca t. l. praznoval petdesetletnico svojega mašnikovanja. Svojo zlato mašo bral bode v Djakovski stolni cerkvi ter potem vsprejemal čestitke.

— (300 letnico Gundulićevo) praznovali so v Ljubljani bivajoči Hrvatje včeraj v steklenem salonu čitalnične restavracije. Salon bil je zelenjem in zastavami okrašen in s transparentom z napisom: Slava našem Ivanu Franu Gunduliću! Ko se je salon napolnil, pozdravil je prisotne g. Milan Leustek, ter predlagal predsednikom g. Mariankovića, ki je bil per acclamationem izbran. Po g. Leusteka jedernatem slavnostnem govoru vrstili so se v zmislju slavnosti razni govori in napitnice. Govorili so izmej Hrvatov gg. Janda, Zangl, izmej Slovencev gg. Drenik, Brunet, Zagorjan, Vesel in dr. vmes pa je pelo vrlo društvo „Slavec“. Razen mnogih telegramov iz Zagreba, došel je tudi telegram „Zvonimira“ z Dunaja, ki je bil burno pozdravljen.

— (K papeževemu jubileju.) Leo XIII. sme s svojim jubilejem biti zadovoljen. Z vseh krajev sveta prihiteli so verniki k tej sijajni slavnosti, bilo jih je vseh vkupe 60.000, mej njimi 35.000 Italijanov, 5000 Francozov, 7000 Nemcev in 2000 Španjcev, katerim se je pridružilo 52 kardinalov in 560 škofov. Vrednost vseh daril ceni se na 60 milijonov, gotovega denarja je prišlo v dar 14 milijonov. Mej darili je tudi 90.000 steklenic vina, za katere so morali sezidati posebno klet.

— (Kdor se želi naučiti pisati cirilico,) kupi naj si srbsko in rusko azbuko, katero je izdalo vlašni lastništvo „Slovanovo“. Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ po 25 kr.

— (Ruske slovnice) se v Celovci, kakor poroča „Mir“, dobro prodajajo. Častniki so dobili povelje, učiti se ruščine.

— (V Borovljah) dobili so tamošnji puškarji naročil za nove puške repetirke (Mannlicher). Naročenih 690.000 oddelkov, ki morajo biti gotovi do sredi februarja.

— (V Gorici) so pomladanski dnevi, kakor javlja „Soča“, že pričeli. V zavetjih proti solncu je že tako toplo, da je skoro treba umakniti se. Po mestu prodajajo se zvončki in druge pomladne cvetlice.

— (Prvega letošnjega kljunača) ustrelil je dne 12. t. m. v Lipnici pri Kamni gorici gosp. Anton Pregel, uradnik državne železnice v Podnartu.

— (Iz Kamnika) se nam piše: V četrtek bila je tu komisija za pregledovanje plemenskih žrebcev. Čudno se nam je zdelo, da v komisiji nismo videli c. kr. okrajnega živino-zdravnika g. Perdana iz Ljubljane, kateri je, dokler ne dobimo lastnega živinozdravnika, tudi za naš okraj nastavljen, a mesto njega bil je nek tuj živinozdravnik. Zakaj in kdo je to ukrenil, nam ni znano, a vprašamo le, kako more okrajni živinozdravnik količkaj uspešno delati v povzdigo konjereje, ako se v tako važnih rečeh popolnoma prezira?!

— (Iz Šent Vida nad Ljubljano.) Z veliko nevoljo opazujemo, kako pri nas malomarno postopajo zoper osepnično epidemijo, ki je v našej, to je št. Vidski fari nad Ljubljano zahtevala že mnogo žrtev. Bolezen je tako silna, da zanjo umira ne samo mladina, temveč tudi odraslo ljudstvo. V četrtek 12. t. m. na priliko je ležalo v tukajšnji mrtvaški kapeli petero za kozami umrlih ljudi, jeden 26 let star mož, drugi otroci mej 5 do 12 letom. Sleherni dan zbolil in umre jeden do dva človeka: šolskih otrok leži sedaj do 25! Nikdo pa ne skrbi, da bi se z desinfekcijo šolskih poslopij vzelo vsaj deloma tal tej kužni bolezni. Čudno se nam zdi, zakaj ravno zdaj, ko je toliko šolarjev bolnih, ne zapro šole. Vprašati se drznemo dotična šolska zdravstvena oblastva, kdaj bodo blagovolila ukreniti proti kužni bolezni potrebne korake?

— (Razpis službe.) Za okraj kočevski razpisana je služba okrajnega živinozdravnika v XI. razredu. Prošnje do 10. februarja. — Ker h Kočevskemu okr. glavarstvu spada tudi okraj Ribnica,

ker je torej večina prebivalstva vsega glavarstva slovenska, upamo trdno, da nam bo visoka vlada dala takega živinozdravnika, ki je popolnoma vešč slovenskega jezika, ne pa, kakor se je že pripetilo,, da se nastavlja tuji elementi, ki so našega jezika nezmožni, ali le nekatere besede lomijo. Taki zdravniki okraju jako malo koristijo, ker se s kmeti, kateri največkrat potrebujejo živinozdravnika, razumi ne morejo.

— (Ogledovanje živalij.) Občine smejo v zmislu ministerskega ukaza z dné 22. julija 1882, št. 17.677, za živinske potne liste, oziroma dotične tiskovine le po 2 kr. odškodnine terjati. Ker pa mnogo občin s tem iz raznih vzrokov ni moglo stroškov za izdelovanje teh listov poravnati, zato so prosile, da bi se jim dovolila taksa 5 ali 10 kr. pobirati. Vseled teh prošelj je deželni zbor sklenil, zakon o upeljavi občinske takse za zvedensko ogledovanje vsake živali, predno se izdá za njo živinski potni list. Ta zakon dobil je Najvišje potrjenje in je razglašen v deželnem zakoniku št. 9, izdanem dne 19. junija 1885. Na podlagi tega zakona z dne 26. marca 1885 in pa zakona od 3. decembra 1868, dež. zak. št. 17, smejo občinski odbori skleniti, da se razun 2 kr. odškodnine za živinski potni list še taksa od 1—8 kr. za zvedensko ogledovanje živine poberati sme. Ogledovanje živine se pa more izročiti navadnim strokovnjakom, ker gre le za to, da se pri navadnih zdravstvenih razmerah domačih živali izreče, da je živina za odpeljavo odločena, sploh zdrava, ter da se v njenem stajališču ne nahaja nobena nalezljiva živinska bolezen. Postava torej ne terja, da bi zvedensko ogledovanje živali morali izvrševati živinozdravniki, temveč ona se spolnuje tudi takrat, če to izvršujejo navadni strokovnjaki, katerih je gotovo v vsaki občini več. Občinski odbori torej lahko pooblasté za zvedensko ogledovanje živine in izdajo živinskih potnih listov domače strokovnjake, ki imajo svoje gospodarstvo in jim je kot živinorejcem na tem ležeče, da je promet z živino neomejen in da je živina v občini brez kužnih bolezni.

— (Avstrijska vseučilišča) so v tekočem letu jako dobro obiskovana. Vseučilišče Dunajsko šteje 5006 slušateljev (238 bogoslovcev, 1565 juristov, 2569 medicincev, 634 modroslovcev); Gradec ima 1305 slušateljev, Inomost 863, nemško vseučilišče v Pragi 1425, češko vseučilišče 2178, Krakovo 1234, Levov 1115, vseučilišče v Černovicah 259 slušateljev. Na vseh avstrijskih vseučiliščih je 13.585 slušateljev.

— (Ormoška čitalnica) priredi plesni venček dne 18. januarja t. l. v svojih prostorih v Ormoži. Pri tej veselici svira vojaška godba 47. pešpolka iz Maribora. — Začetek ob 1/8. uri zvečer. Prosi se, da gospodje pridejo v črnih suknjah. Ustopnina za posamezne osebe 50 kr., za obitelji 1 gld.

— (Vabilo k veselici s plesom), katero priredi pevsko društvo „Hajdrich“ na Proseku dne 15. januarja 1888. v dvorani gostilne „Lukša“. Vspored: 1. Godba. 2. Hajdrich: „Nisem Nemec, dekle lepo“, zbor. 3. Gregorčič: „Jeftejeva prisega“, deklamuje gospica Gregorič. 4. Godba. 5. Hajdrich: „Sirota“, čveterospev z alt solo. 6. Ch. Dancila: „Fantasie brillante“, za gosli in glasovir, vršita g. Abram in gospica Hribar. 7. Zajc: „Hrvaticam“, zbor z bas-solo. 8. Mašek: „Sanja“, čveterospev. 9. Grbic: „Slovanski brod“, zbor. 10. Godba. 11. „Eno uro doktor“, burka v jednem dejanji. 12. Po odmoru: Ples. Pri besedi in plesu svira orkester Piccoli. Začetek ob 6. uri zvečer. Ustopnina k besedi 20 kr., sedež 10 kr. Ustopnina k plesu 1 gld.

Narodno-gospodarske stvari.

Koliko se je pridelalo lani v nekaterih avstrijskih kronovinah?

Po poročilu poljedelskega ministerstva se je pridelalo na tisoče hektolitrov:

Kronovina	Pšenice	Rži	Ječmena	Ovsa	Koruze	Vina
Na Solnograjskem	115	167	18	288	—	—
„ Štajerskem	927	1.119	266	1587	1066	727
„ Koroškem	237	576	182	648	199	0.2
„ Kranjskem	256	216	208	429	243	212
„ nemškem Tirolskem	117	286	117	100	212	259
„ Goriškem in Gradiškem	124	17	37	14	64	62
„ Češkem	5248	10640	7142	10224	—	—
„ Moravskem	1593	3987	3418	4147	168	201
V Bukovini	330	583	860	876	1198	—

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 14. januarja. Pri novoletnem vsprejemu diplomatov govoril car dlje časa s Schweinitzom.

Berolin 14. januarja. Pruski deželni zbor odprt. Prostonni govor naznanja vrsto postavnih načrtov, tikajočih se notranjih reform. Vnanji položaj se niti ne omenja.

Trajal zdravilni uspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih vspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenice 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštami po v. etji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvor. založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (31—1)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—206)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 11. januarja.

V Brnu: 55, 57, 85, 3, 32.

Tujci:

13. januarja:

Pri Slomu: Semen, Heissler z Dunaja. — Morgenstern iz Bele cerkve. — Pickelberger iz Gradca. — Aufsetz s Krškega. — Stein iz Trsta.

Pri Malič: Freiwirth, Felle, Ross, Reichmann z Dunaja.

Pri južnem kolodvoru: Koigtl iz Koburža. — Achberger z Aatovaca. Guankl iz Ogerskega. — Lackner iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

13. januarja: Matevž Škerjanc, delavec, 77 let, Mešni trg 10, za slabostjo. — Feliks Haas, monterjev sin, 3 mes., Ulice na Grad 13, za kozami. — Luka Podobnik, delavec, 27 let, Kravja dolina 11, za jetiko.

V deželnej bolnici:

12. januarja: Liza Germek, črevljarska žena, 40 let, za pljučnico. — Franca Erjave, sirota, 8 let, za kozami. — Jera Golob, deavka, 18 let, za kozami.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. jan.	7. zjutraj	740.89 mm.	—11.2° C	sl. zah.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	740.84 mm.	—1.4° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	742.94 mm.	—5.0° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura — 5.9°, za 3.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 14. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	78.45	78.05
Srebrna renta	80.45	80.20
Zlata renta	109.95	110.00
5% marcna renta	93.70	93.00
Akcije narodne banke	872.00	867.00
Kreditne akcije	270.10	268.25
London	126.80	126.90
Srebro	—	—
Napol.	10.02 1/2	10.03
C. kr. cekini	5.97	5.97
Nemške marke	62.20	62.27 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. — kr
Dravne srečke iz l. 1864	100	164
Ogerske zlata renta 4%	97	15
Ogerska papirna renta 5%	83	05
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dravna reg. srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. oblg. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	50
Prior. oblg. Elzab. železnice	—	—
Prior. oblg. Ferdinandove sev. železnice	99	50
Kreditne srečke	100 gld.	177
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	99
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	205	75

Zahvala.

Za vse ljubeznivo sočutje za bolezn i pri smrti našega nepozabljivega soproga, oče i brata, gospoda

KAROLA TAUZHAR-JA,

trgovca i posestnika,

za vsemnogobrojno udeležitev pri pogrebu; ljubljanski prostovoljni požarni brambi za častno spremstvo na pokopališče; gospodom pevcem za gniljivo lepo petje i vsem darovateljem mnogih prelepih vencev izrekajo najsrčnejšo zahvalo

(39)

žalujoči sorodniki.

V Ljubljani, dne 12. januarja 1888.

Geografična panorama.

Nova Schleimer-jeva hiša, Šelenburgove ulice.

Jutri v nedeljo poslednji dan

VIII. serije:

(38)

Nemčija

in bregovi Rene od Strassburga do Kolonje.

Od ponedeljka do vključivši četrtek

IX. serija:

Rusija in Skandinavija.

Odprto vsak dan od 3. ure popoldne do 9. ure zvečer.

(38)

Poslano.

Pijte

Ubald pl. Trnkóczy-jevo hmeljevo sladno kavo.

(Zdravilna kava.)

I. Dosegli in ohranili si boste zdravje.

II. Redili ali živili boste telo, kakor njemu to najbolj ugaja.

III. Prihranite si v denarji pri gospodinjstvu.

Važno in neobhodno potrebno za bolehalce na želodec, prsih, jetrih, obistih in živeh, za dojenčke, otroke, slabotne, za ženske pred in po otročej poselji, prebolele, malokrvne i. t. d.

Zamotek s 1/4 kilo vsebine velja samo 30 kr.

Dobiva se v

(612—13)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Prodajalci na drobno dobé znaten rabat.

Poslednji teden.

V Ljubljani, na cesarja Josipa trgu.

CIRKUS SCHLEGEL.

Jutri v nedeljo 15. januarja

popoldne ob 4. uri:

Velika ekstra-predstava

z znižano ustopnino.

I. prostor 50 kr., II. prostor 30 kr., III. prostor 15 kr.

Zvečer ob 7. uri ustopnina navadna.

Velika

monstre - predstava.

Nastop vseh umetnikov in umetnic ter predstavljane v jahanji in drugih umetnostih izučenih konj.

Na konci predstave na splošno zahtevanje poslednjikrat:

Slavnost v Pekingu,

velik komad z lepimi opravami, kateri izvaja vsa družba.

Vse natančneje po listkih.

(36)

Za mnogobrojni obisk se priporoča udano

M. Schlegel, ravnatelj.

V ponedeljek 16. januarja 1888

ob 7. uri zvečer:

velika brilantna predstava.

Samo še 5 predstav.

Absolviran pravnik,

kateri je vse državne izpite z dobrim uspehom napravil, išče službe pri kakem odvetniku ali beležniku. Vse drugo pove upravništvo „Slov. Naroda“. (35-1)

Posebna, v tej deželi razširjena bolezen je slabo prebavljenje.

Naša modna kuhinja in modni način življenja sta uzroka te bolezni, ki nas nenadoma napade. Mnogi ljudje trpé včasih za bolečinami v prsih in bokih, včasih tudi v hrbtu; čutijo se zaspane in trudne, imajo slab okus v ustih, zlasti zjutraj; nek poseben sles se jim nabira na zobeh, slasti nemajo do jedi, v želodci leži jim neka teža v želodčevi votlini čutijo včasih neko nedoločeno otrpnenje, katerega ne odpravi uživanje jedi. Oči upadejo, roke in noge so mrzle in mastne; čez nekaj časa začne še kašelj, sprva suh, čez nekaj mesecev pa z zelenkastimi izvrški. Kogar ta bolezen zadene, se čuti vedno zaspanega, spanje ga ne upokoji; potem postane nervozen, razdražljiv in nejevoljen, hude slutnje ga napadajo, če hitro ustane, se mu v glavi vrti, kakor bi se mu cela glava sukala; čreva se mu včasih zamaše, koža mu je včasih suha in vroča, kri postane gosta in zaostaja, belina v očeh se porumeni, urina ima malo ter je temne barve; in če se pusti dolgo stati, se nabere na dnu neka gošča; hrana se takemu človeku pogostoma vzdiguje, pri čemer čuti včasih sladke, včasih pa kisel okus; kar spremlja močno bitje srca. Vid mu peša nege se kažejo pred očmi, ter ga napada čut teške nemoglosti in zaspanosti. Ti simptomi se pogostem ponavljajo in lahko se reče, da skoro tretjina prebivalstva te dežele boleha za to boleznijo v jednej ali druge obliki. Šakerjev izvleček pa spravi urenje jedi na tako pot, da bolno telo dobiva hrane, ter se prejšnje zdravje zopet povrne. Učinek tega zdravila je zares čudovit. Na milijone in milijone steklenic je že razprodanih, in število pričeval, ki potrjujejo zdravilno moč tega zdravila je izredno veliko. Na stotine bolezni, ki imajo razna imena, je posledica slabega prebavljenja; in če se poslednje zlo odpravi minejo tudi druga, kajti so le simptomi prave bolezni. Zdravilo je Šakerjev izvleček. Pričevala na tisoče oseb to dokazujejo brez vsake dvojbe, kajti pohvalno se izrekajo o njega zdravilnih svojstvih. To izvršno zdravilo se dobiva v vseh lekarnah.

Osebe, ki boleha za zabasanjem, naj rabijo „Seigel-ove čistilne kroglice“ v zvezi s Šakerjevim izvlečkom. „Seigel-ove čistilne kroglice“ odpravijo zabasanje, kroté mrzlico in prehlajenje, odpravijo glavobol in zatró žolčnico. Kdor jih je jedenkrat poskusil, bode jih gotovo še dalje rabil. Uplivajo polagoma in ne napravljajo nobenih bolečin. — Cena 1 steklenici Šakerjevega izvlečka gld. 1.25, 1 škatlici „Seigelovih čistilnih kroglic“ 50 kr. (54-3)

Lastnik „Šakerjevega izvlečka“ in Seigelovih kroglic je A. J. White, Limited London, 35 Faringdan Road E. C.

Glavno zalogo in centralno razpošiljalnico ima Ivan Nep. Harna, lekarna „pri Zlatem levu“ v Kromerizu (na Moravskem) in se dobiva skoro v vseh lekarnah v Avstriji.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se Jurčičevi zbrani spisi po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz njegovega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbani Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovski sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja krajskih Slovencev. — II. Grad Rojine. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški válpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovec. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja roličnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v

(37-1)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg,

Gledališka stolba.

J. Pserhoferjeva

lekarna na Dunaji, Singerstrasse 15, „zum goldenen Reichsapfel“.

Kri čistilne kroglice, poprej univer-imenovane, zaslužijo poslednje ime s polno pravico, ker je ni skoro bolezni, da bi te kroglice ne bile že tisočerno in čudovito pomagale. V najtrudnejših slučajih, ko so se druga zdravila zaman rabila, so te kroglice pomagale neštivilnokrat. Škatljica s 15 pilami velja 21 kr., 1 zavoje s 6 škatljicami pa 1 gld. 5 kr., pri nefrankovanej pošiljavi pa 1 gld. 10 kr.

Če se naprej pošlje denar, velja s poštine prosto pošiljati: 1 zavoje kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoja 3 gld. 35 kr., 4 zavoja 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Manj, nego 1 zavoje, se ne pošlje.)

Došlo je mnogo pisem, v katerih se konsumentih teh pil zahvaljujejo, ker s, je ozdravile raznih težkih bolezni. Kdor jih je le jedenkrat poskusil, priporoča to sredstvo še drugim.

Tu navedemo nekatera iz mnogih zahvalnih pisem: (852-6)

Leogang, 15. maja 1883.

Velečastiti gospod! Vaše kroglice uplivaajo zares čudovito, neso kakor druga proslavljana sredstva, ampak pomagajo v resnici in skoro za vse.

Kroglice, ki sem jih naročil o Veliki noči, razdal sem skoro vse znancem in prijateljem ter so vsem pomagale. Celo osebam visoke starosti, ki boleha za raznimi boleznimi in onemoglostmi, so takoj pomagale, če jih tudi neso popolnem ozdravile, in je hočejo še dalje rabiti. Prosim torej, pošljite mi še pet zavojev. Od mene in vseh, ki so ozdraveli z Vašimi kroglicami, naj-iskrenejša naša zahvala.

Martin Deutinger.

Bega, St. György, 16. februara 1882.

Častiti gospod! Ne morem izreči dovolj svoje najiskrenejše zahvale za Vaše kroglice, ker ozdravile so poleg božje pomoči mojo sorprogo, ki je že več let boleha, in če jih tudi sedaj mora še včasih

rabiti, vendar je že toliko zdrava, da z mlačnostjo svežostjo lahko opravlja svoja opravila. To moje zahvalnico porabite v blagor trpečim in ikratu prošim, pošljite mi zopet dva zavoja kroglic in 2 kosa kitajskega mila. S posebnim spoštovanjem

Alojzij Novak, nadvrtar.

Vaše blagorodje! Nadejaje se, da so vsa Vaša zdravila tako izvršno dobra kakor Vaš sloveči ozeblinski balzam, ki je hitro ozdravil v mojej rodbini več zastaranih ozeblin, odločil sem se poslužiti Vaših kri čistilnih kroglic, da ozdravim že dolgoletno zlato žilo. Nikakor se ne pomišljam, priznati Vam, da je moja bolezen po štiritenskem rabljenju popolnem bila ozdravljena in da torej mej svojimi znanci Vaše kroglice najmarljivejše priporočam. Tudi nič ne dam proti temu, če te vs-šlice porabite javno — toda brez podpisa.

Z velespoštovanjem
C. pl. T.
Dunaj, 20. febr. 1887.

Ozeblinski balzam J. Pserhoferjev, priznan že več let kot najskrajnejše sredstvo proti vsakovrstnim ozeblinam, jako zastaranim ranam itd. 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr.

Kehelski balzam, zanesljivo sredstvo proti vsakemu napenjanju na vratu. 1 flacon 40 kr., s frankovano pošiljati 65 kr.

Življenska esenca, (Praške kapljice) proti spridenju želodca, slabemu prebavljenju, vsakovrstnim boleznim spodnjih telesnih organov, dobro domače sredstvo. 1 flacon 20 kr.

Trpotčev sok, dobro znano, izvršno domače zdravilo proti kataru, hripavosti, krčevitemu krču itd. 1 steklenica 50 kr., 2 stekl. s frankovano pošiljati 1 gld. 50 kr.

Ameriško mazilo za protin, stvo pri protinu, revmatičnih boleznih, tiganji po udih, išiji, tiganji po ušesih itd. 1 gld. 20 kr.

Liker iz planinskih zeljšč, W. O. Bernharda. Steklenica 2 gld. 60 kr., 1/2 steklenica 1 gld. 40 kr.

Esencia za oči Romershausen a. 1 steklenica 2 gld. 50 kr., 1/2 steklenica 1 gld. 50 kr.

Prašek proti potenju nog 1 škat. 50 kr., s p. pošt. 75 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhofer-ja, že več let priznana kot najboljšje sredstvo za pospeševanje rasti las, priznana od zdravnikov. Elegantly opravljena velika doza 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Stendel-a, pri ranah, ki prihajajo od udarca ali sunjeja, hudih ulesih vsake vrste, pri vseh perijodno se odpirajočih ulesih na nogah, pri ranah na prstih, unetih prstih in enakih boleznih se je večkrat skazal kot dobro sredstvo. 1 lonček 50 kr., s prosto pošt. 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullrich-a, Dobro domače zdravilo proti vsem nasledkom slabe prebavljivosti, kakor glavobolju, omotici, krči v želodci, zgagi, zlati žili, zabasanju itd. 1 zavitek stane 1 gld.

Francosko žganje, 1 steklenica 60 kr.

Razen imenovanih preparatov ima tudi vse v avstrijskih časnikih objavljene tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se stvari, ki bi jih morda ne bilo v zalogi, hitro in ceno preskrbe. — Pošiljate po pošti se hitro izvrše proti predpošiljavi svote ali povzetju.

Poštnina je veliko nižja, če se prej pošlje denar, (najbolje po poštini nakaznici), kakor pri povzetjih. Največ imenovan h specialitet ima tudi v Ljubljani lekarna gospoda G. PICCOLI-ja.

Vsak dan sveže

pustne krofe

priporoča

(15-2)

J. Föderl-ova sladčičarna pekarija v Lingovih ulicah v Ljubljani.

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halèry, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Ivan Zbogor.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mlrovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Trije javni goverji.

Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaler. — Ženstvo v slovenski narodni pesni. Govoril drd. Ivan Tavčar. — Jeanne d'Arc, devica orleanska. Govoril p. of. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Za znižano ceno se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trštvo z grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (800-46)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delicat, v Ljubljani pri g. A. etra Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora)

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

PRIPOROČA (885—9)
SEEMANN
V LJUBLJANI.

V Idriji se dá takoj v najem velika gostilna z vso opravo,

dobro obiskovana, obstoječa iz treh sob, kuhinje, pekarije, kleti, ledenice in iz stanovanja s tremi sobami. Jedna gostilnična soba se dá tudi za prodajalnico napraviti. — Natančneje se zve ustmeno ali pa pismeno pri **Jožetu Kogej-i**, posestniku v Idriji h. št. 137. (1—4)

Najstarejše domače zdravilo je „konc. cvet za ude“,

povsod znan pod imenom (830—10)
Klosterneuburški fluid za protin,
Preiskan v kemičnih laboratorijih za zdravstvenopolitijske preiskave in je prodaja zavarovana z varstveno znamko.
Cena 1/2 flao. 50 kr., veliki flao. 1 glđ.

Razpošilja lekar **A. HOFFMANN**, Klosterneuburg.
Za zavijanje in vozni list je plačati pri poštnih pošiljstvih 15 kr. posebe. — **Pristnega** ima v Ljubljani lekar **J. Svoboda**; v Rudolfovem lekar **Ferd. Staika**.

Marijacejske kapljice za želodec,

MARIA-ZELLER
TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodec in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodec, bitje srca, zabasane, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 glđ., 5 tucatov samo 8 glđ.

Svarilo!
Opozarjamo, da se te isti nite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkoczy zraven rotovža na Velikem trgu v Ljubljani. (611—13)
Prodaja

„LEKARNA TRNKOCZY“
zraven rotovža v Ljubljani.
Razpošilja se vsak dan po pošti.

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO

pri c. kr. konc. Anchor Line,
Dunaj, L. Kolowratring 4.

BUDIMSKA
Rakóczy
GRENČICA.

Kot gotovo upliva, joče čistilno sredstvo priporočajo najslavnejši zdravniki pri trebušnih boleznih, zastajani krvi, zlati žili, boleznih na jetrih in ledicah ter škrofuloznih boleznih, mrzlici, protinu, spuščajih, zapiranjih itd. Prodaja se v vseh specerijskih in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi v lekarnah in droguerijah.

Lastniki: **bratje Loser v Budapešti.**

(307—26)

Prevzetje vrtnarije.

Udano podpisani naznanja častitemu občinstvu, da je dolgo let obstoječo

vrtnarijo g. J. ERMACORE v Ljubljani

prevzel od lastnice gospe Ermacore in se priporoča hkratu za najkakovnejše izdelovanje

nevestnih, plesnih, kotilijonskih in gratulacijskih buketov, žalostinskih vencev s trakovi ali brez njih.

Prevzemlje tudi dekoracije vsake vrste ter prodaja rastline.

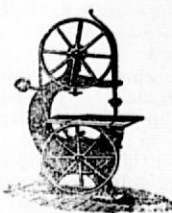
Poštarne pošiljke izvrše se točno.

Zagotavljajoč rečno postrežbo in zmerno ceno, prosi udano za mnogo brojna naročila

FRAN HERZMANSKY,
J. Ermacore vrtnarija v Ljubljani.

(11—4)

G. TÖNNIES, tovarna za stroje v Ljubljani,

zastopnik **Ganz-a & Co.** v Budimpešti, preskrbuje dobro znane **trdolitne valjarnike** (Hartguss Walzenstühle), **cilindre**, **škrbe** (Aufzüge), vse **aparate**, **transmisije** in **priloge** za **mline**. Nariši in načrti napravljajo se po najnovejših skušnjah. Specijalitet: **Vsakovrstne žage in stroje za obdelovanje lesa**. Preskrbuje hitro idoč **parne stroje** in **varnostne parne kotle**.

Tudi napravljajo **plinovne motorje**. Zastopstvo **Langen-a & Wolf-a** na Dunaji.

Indiciranje parnih strojev,

njih predelovanje z jamstvom, da se privaruje pri kurilu. (836—10)

Vsem, kateri zidajo ali popravljajo kako poslopje, ali sploh potrebujejo **železnino**, naj bode priporočena zaloga

železja in vseh v to stroko spadajočih stvari

ANDR. DRUŠKOVIČ-a,

poprej **JAKOB NEKREP,**

v Ljubljani, Mestni trg št. 10,

kjer se dobivajo v velikem izboru in **prav nizki ceni**

okova za okna in vrata, storje za štokodiranje, drat in evke, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezni deli.

Zaloga pečij za leseno in premogovo kurjavo.

Posebno po nizki ceni dobivajo se

stroji in orodja za poljedelstvo,

kakor mlatilnice, same ali z vlačilnikom (Güpel), slamoreznice, čistilnice za žito (Trieur), brane in lepo in močno narejena drevesa za oranje. (523—30)

J. Berner-ja in sinov

deželna

nasladna, suharna in zdraviliščna pekarija

v Slatini pri Rogatci na Štajerskem

posebno priporoča

(833—13)

suhar,

kateri vedno izdeluje v izvrstnej baži, ki ga prodaja v Ljubljani gospod

RUDOLF KIRBISCH, sladčičar na Kongresnem trgu.

(Naročila na zunaj se točno izvrše.)

Takoj delujoče.

Uspeh zjamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plesah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zjamčen. Pošilja v steklenicah po 1 glđ. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 glđ.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**; v Trstu **A. Praxmarer**, **P. Prendini**; v Gorici lekar **C. Cristofaletti**; v Reki lekar **J. Gmeiner**; v Celju **Ed. Pellé**; v Mariboru **J. Martinz**; v Gradcu **Kasp. Roth**, **Murplatz 1**.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotilno sredstvo, ki naraja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija! (251—15)

J. & S. Kessler v Brnu,

Ferdinandove ulice št. 7—5 n.,
razpošilja po poštini povzeto naslednje imenovano blago, kar se tiče baže in izdelave, mnogo boljše in za 20% ceneje proti vsakej drugi konkurenci.
(717—13)
Uzorec zastoj in franko. — Kar ne ugaja, se nazaj vzame.

Moške srajce, Klattovske, bele ali barvane, Ia. glđ. 1.80, IIa. glđ. 1.20.	Jute-zastor, turški uzorec, — kompletni, glđ. 2.30.	Mizni prti, platneni, v vseh barvah, 3 kom. 1/4 glđ. 2, 3 kom. 1/4 glđ. 1.
Delovske srajce iz dobrega oxforda, 3 ko madi glđ. 2.—.	Pregrinjalna garnitura, 1 prt in dve posteljni pregrinjali iz ripsa glđ. 4.50, iz jute glđ. 3.50.	Prtiči, platneni, 1/4 v kvadratu, 6 komadov glđ. 1.20.
Moške gače, iz barhanta, platna ali croisé, 3 pare I glđ. 2.50, II glđ. 1.80.	Posteljne odeje za zimo, iz rouge ali cretona, elegantno prešite, glđ. 3.—.	Otirače, platn. damast, 6 kom. z resami glđ. 1.80, z okrajki glđ. 1.20.
Moški obnjkji (žoki) za zimo, bele in barvaste, 6 parov glđ. 1.10.	RJUHE, brez šiva, 2 metra dolge, glđ. 1.50, — slamnjače, 2 metra dolge, Ia. glđ. 1.40, IIa. 90 kr.	Domače platno, trdne baže (29 vatlov) 1 kos 1/4 glđ. 5.50, 1/4 glđ. 4.20.
Kape iz pliša za moške in dečke, 6 koma- dov glđ. 1.50.	Konjske šabrake, težke baže, z barvastimi kraji, 190 cm. dolge, 130 cm. široke, Ia. rumene glđ. 2.50, IIa. rujave glđ. 1.50.	ŠIFON za moško in žensko perilo, 1 kos (30 vatlov), Ia. glđ. 5.50, IIa. glđ. 4.50.
Popotni plajdi, 3-50 metra dolgi, 1-60 metra široki, glđ. 4.50.	KANEVAS za posteljne prevleke (1 kos 30 Du- najskih vatlov), Ia. glđ. 6.—, IIa. glđ. 5.20.	OXFORD, najnovejši uzorec, 1 kos (29 vatlov) glđ. 4.50.
Posobna preproga, močne baže, 1 ostanek 10 do 12 metrov, glđ. 3.50.	Atlas-Gradl za posteljne prevleke (1 kos 30 Du- najskih vatlov), Ia. glđ. 7.50, IIa. glđ. 5.50.	Prostejevski barhant, 1 kos (29 vatlov), bel ali rudeč glđ. 6, moder ali rujav glđ. 5.